

at vi nu have hørt, at Flertallet selv indrømmer, at den Udtalelse, der er falden af Valgformanden paa Tribunen, og som er bleven opfattet, som om han gav en Frist for Afslutningen, er falden, inden Valghandlingens Slutningsakt var begyndt paa Tribunen. Naar dette er indrømmet, forekommer det mig aldeles ligegyldigt, om Udtalelsen er falden, medens der stemtes i noget af de særskilte Valglotaler, eller om den er falden paa et senere Tidspunkt; thi Resultatet bliver det samme, nemlig at den paagældende Udtalelse ikke danner noget Led i den officielle Valghandling, og det er efter Valglovens § 42 kun til Valghandlingens Slutningsakt, at Forbudet mod en Frist knytter sig — ikke til noget andet Punkt eller noget andet Trin i Valghandlingens end det sidste. Altsaa, dette vil jeg straks laa fast: Det er indrømmet af det ærede Flertal, at den paagældende Udtalelse af Valgformanden er falden, inden man var kommen til Valghandlingens Slutningsakt. Det er jo blevet stærkt fremhævet fra Flertallets Side, at Valgbestyrelsen ikke var kommen til Stede paa Tribunen paa det her omhandlede Tidspunkt, men at Formanden forud for Valgbestyrelsen kom derop og saa straks gif hen og sagde de meget omtalte Ord. Men hermed er det jo altsaa givet, at Udtalelsen faldt, inden Valghandlingens Slutningsakt var begyndt. Nu sagde den ærede Ordfører i Gaar, at Valglovens § 42 ikke handlede om Valgbestyrelsen, men kun om Valgformanden. Men jeg behøver blot at henvende mig til Medlemmets Opmærksomhed paa selve Paragraffen. Enhver, der vil kaste et Blik paa § 42 i Valgloven, vil med et halvt Øje se, at det er en fuldstændig rigtig Paastand, at Paragraffen kun omhandler Valgformanden. Det fremgaar tværtimod bestemt og tydelig af Paragraffen, at Valgbestyrelsen forudsættes til Stede lige fra Slutningshandlingens Begyndelse. Naar Paragraffen saaledes paalægger Formanden at sørge for, at Valglisten samles paa Afslutningsstedet, og han først derefter kan rette sin Henvendelse til Vælgerne om at komme frem og afgive Stemme, dersom nogen endnu ikke har stemt, er det givet, at Valgbestyrelsen maa forudsættes at være til Stede fra Begyndelsen af. Thi, at Listerne samles paa Afslutningsstedet, vilde jo være uden al Betydning,

hvis ikke tillige de, der skulle føre Listerne, vare til Stede, saa at der kunde modtages Stemmer af de Vælgere, som meldte sig. Valgformanden selv kan efter Valgloven ikke modtage Stemmer, og naar Listerne skulle være til Stede, inden han henvender sig til Publikum, kan det fornuftigvis kun have den Mening, at de, der skulle føre Listerne, ogsaa ere til Stede og ere rede til at tage Konsekvenserne af den Opfordring, som Formanden retter til Forsamlingen om nu at komme og stemme. Det har ogsaa altid været forstaaet saaledes, og derfor har enhver Valgformand, inden han rettede Henvendelsen til Valgforsamlingen, først forvisset sig om, at Valgbestyrelsen og Stemmelisteførerne ere til Stede, saaledes, at alt er parat til at modtage de endnu ikke afgivne Stemmer. Det ærede Flertal har selv gjort sig al mulig Umage for at godtgøre, at Valgbestyrelsens Formand var alene paa Tribunen paa det Tidspunkt, det her kommer an paa, og at Valgbestyrelsens øvrige Medlemmer først kom senere. Det tager jeg til Indtægt for min Betragtning, at saa har det altsaa ikke været noget Led eller noget Afsnit af Valghandlingens Slutningsakt, der har foreligget den Gang, da den paagældende Udtalelse siges at være falden. Men naar dette er Tilfældet, sanner man enhver Hjemmel til at sætte Forbudet mod at give en Frist i Forbindelse med nævnte Udtalelse. Forholdet er jo nemlig ikke det, som det kunde synes at fremgaa af Udtalelsen fra det ærede Flertals Side, at Valglovens § 42 indeholder et direkte, udtrykkeligt Forbud mod, at der bliver givet en Frist for Afslutningen af Valghandlingens Slutningsakt; saaledes forholder Sagen sig paa ingen Maade. Nej, man kommer kun ad Slutningens Vej til at opstille et Forbud, idet man ræsonnerer som saa, at naar Valgbestyrelsens Formand skal proklamere for Valgforsamlingen, at Afstemningen vil blive sluttet, naar ingen nu er til Stede, som begærer at deltage i Valget, saa ligger der deri indirekte en Tilfendegivelse af, at der ikke maa gives en Frist, som gør det muligt for Vælgere, der først senere komme til Stede, men ikke vare der i det Øjeblik, da Valgformanden traadte frem, at deltage i Valget og maatte afgøre Valgets Udfald. Saaledes forholder det sig med Forbudet efter Valglovens § 42, og kun i denne Form har man et Forbud mod,